

Suzana Ferfoglia

Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie
Międzyuczelniany Instytut Muzyki Kościelnej, Kraków

Sprawozdanie z uroczystej inauguracji organów w kościele św. Stanisława na Dąbii w Krakowie

Obudźcie się organy, święty instrumente,
i rozbrzmiewajcie na chwałę Trójjedynego Boga.

(z modlitwy błogosławienia organów).

26 października 2011 roku doczekaliśmy chwili, gdy w kościele św. Stanisława BM w Krakowie-Dąbii, „obudziły się” nowe organy i zaczęły rozbrzmiewać na chwałę Boga i na pożytek ludziom. Instrument ten został przebudowany na potrzeby Międzyuczelnianego Instytutu Muzyki Kościelnej przez firmę organmistrzowską Lecha Skoczylasa i będzie służył upiększaniu liturgii sprawowanej w tym kościele dla wspólnoty parafialnej. Starannie przygotowana liturgia w dniu pobłogosławienia, w której – wspólnymi siłami połączonych chórów (Międzyuczelnianego Instytutu Muzyki Kościelnej, Chóru Edukacji Muzycznej AM, Psalmidii i Archidiecezjalnej Szkoły Muzycznej I i II st. im. ks. kard. F. Macharskiego), znanych krakowskich solistów i orkiestry L'Estate Armonico –została wykonana *Msza Koronacyjna C-dur* KV 317 Wolfganga Amadeusza Mozarta pod batutą dra hab. Wiesława Delimata, unosiła nasze serca ku górze w dziękczynieniu Bogu za Jego dary, które otrzymaliśmy.

Aktu pobłogosławienia dokonał kard. Stanisław Dziwisz, wokół którego zgromadziło się wielu księży, rektor Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II ks. dr hab. Władysław Zuziak i profesorowie naszej uczelni. Wraz z wiernymi zgromadzonymi w kościele, poprzez wymowne teksty modlitwy błogosławieństwa oraz homilię przygotowaną i wygłoszoną przez ks. dra Stanisława Mieszczaka SCJ, mogliśmy sobie przypomnieć, że Boży Syn jako pierwszy przyniósł na ziemię nową pieśń chwały i przez swoje Ciało za nas wydane otworzył nam dostęp do nieba, do nieustannej pieśni chwały wraz ze wszystkimi świętymi. Dlatego ziemską liturgia, w której możemy uczestniczyć, jest już w pewnym sensie „przedsmakiem” owej odwiecznej liturgii, a organy składające się z wielu piszczałek jednoczących się w jeden dźwięk mogą stać się symbolem wzajemnej miłości i braterstwa między ludźmi.

Cała liturgia była wielkim dziękczynieniem Bogu, ale też i ludziom, którzy w sposób konkretny przyczynili się do tego dzieła. Należy wśród nich wymienić w sposób szczególny: ks. dra hab. Roberta Tyrałę, dyrektora naszego instytutu, który przez wszystkie te lata konsekwentnie dążył do celu i nie poddawał się w obliczu pojawiających się trudności, które jeszcze bardziej wzmocniły wszystkie działania ludzi w dążeniu do wspólnego celu. Podczas mszy św. wspomnieliśmy Fundację im. św. Królowej Jadwigi dla Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie z prezesem prał. Andrzejem Kopiczem, Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Województwo Małopolskie, jak również parafię św. Stanisława BM w Krakowie-Dąbiu z proboszczem kanonikiem Stanisławem Sudołem, którzy wsparli finansowo powstałe dzieło.

Z całej uroczystości pozostają w myślach i w sercu jeszcze dwa momenty, w sposób szczególny łączące i wyrażające to, co w takich chwilach trudno wyrazić tylko słowami. Chodzi tu o utwór skomponowany przez ks. dra Wojciecha Kałamarza CM specjalnie na tę okazję: *Psalm 150* w interpretacji chóru Psalmodia pod przewodnictwem dra Włodzimierza Siedlika, który zabrzmiał w trakcie uwielbienia po komunii św. Moc dźwięków połączonych w przemyślaną harmonię jeszcze bardziej pomogła rozszerzyć serce na dziękczynienie i obudziła pragnienie, abyśmy w naszej uczelnianej rzeczywistości, w naszych relacjach międzyludzkich, w codziennych naukowych zmaganiach nie przestawali poszukiwać głębszego sensu bycia muzykami – bycia artystami przede wszystkim własnego życia.

Drugim ważnym momentem były improwizacje dra Henryka Jana Batora, który wykonywał również pozostałe części organowe podczas mszy. Ostatnia improwizacja na zakończenie liturgii – na temat pieśni *Boże, coś Polskę* wyrażała jakby uwienczenie wszystkich starań tych lat i tylu ludzi i obudziła nadzieję, że całe dobro, które się dokonuje na naszych oczach, może zaowocować w sercach młodych ludzi, którzy poprzez ten instrument nie tylko będą poznawali literaturę organową, ale przede wszystkim kształtowali swoje życie i osobowość poprzez trudną pracę nad sobą.

W dniach po uroczystej inauguracji mieliśmy okazję posłuchać brzmienia nowych organów na koncertach w wykonaniu nauczycieli Międzyuczelnianego Instytutu Muzyki Kościelnej: mgra Witolda Zalewskiego, mgra Krzysztofa Pawlisza, mgra Macieja Banka, prof. Krzysztofa Latały oraz s. dr Suzany Ferfoglii. Wykonawcy poprzez swoją grę pokazali szerszej publiczności różne możliwości brzmieniowe tego instrumentu, wykonując na nim literaturę od XVI-wiecznej aż po współczesną.

Pozostaje sobie życzyć, abyśmy dzięki nowemu instrumentowi mogli się ciągle na nowo uczyć, że tylko poprzez trud wytrwałej pracy można dojść do prawdziwych rezultatów.